

[Kurt Brauer.]

idékonkurrence om området. Denne idékonkurrence er ikke holdt.

Jeg må konstatere, at de skiftende regeringer må bære ansvaret for, at det ikke er sket, og da vi jo altså har et meget negativt forhold til de fremsatte dagsordensforslag, skal jeg bebude, at jeg, når jeg er færdig her, vil komme med vores eget, som vi synes er bedre. Der er jo taget hul på det hele, som hr. Arne Christians var inde på det i fremskridtspartiets sædvanlige stil. Ubegavet og uigennemførligt og uigennemtænkt kommer man med dagsordensforslag, som i bedste fald vil føre til direkte lovovertrædelser for dem, som skal handle i dets ånd, og det er i hvert tilfælde forkert at vedtage noget sådant.

En anden grund til, at det kunne være forkert, er, at dem, som man taler om, nemlig organisationen Børnemagt, er i et etableret, meget, meget ømfindeligt samarbejde med de sociale myndigheder i København. Det ved jeg lidt om, for jeg har den ære også at sidde i Københavns kommunes borgerrepræsentation. Dette totale ukendskab til og denne hån over for det arbejde, som de sociale myndigheder i København har, som udvises i dette dagsordensforslag, er også medvirkende til, at vi afviser det med et lige så vrissent „nej“ som selve det forslag, der er til debat her.

Så får vi kristeligt folkepartis forslag om motiveret dagsorden. Det slutter forkert, ligesom regeringens ændringsforslag lader det slutte forkert, idet det slutter med, at man skal fortsætte behandlingen af sagen. Dertil er vi aldeles ikke til sinds. Dette uigennemtænkte, uigennemførlige og ubegavede forslag bør ikke gå videre til anden behandling her i tinget. Vi må have en slutning på dette, således at vi ikke behøver at beskæftige os mere med det. Her er i hvert fald én fejl ved regeringens rettelse til kristeligt folkepartis dagsordensforslag. Jeg mener heller ikke, at man kan fastholde datoen den 1. april, således som regeringspartiet mener at kunne gøre det i det afværgeforslag, som det har fremsat. Denne 1. april-dato er en fiktion, hvad hr. Wilhjelm har argumenteret for, og som jeg har fortsat her. Den er en fiktion, den er grebet

frit ud af luften. Det var en dato, inden hvilken man regnede med, at en lovet idékonkurrence kunne være afsluttet.

Man skal holde sine løfter, og for at give tinget lejlighed til at minde regeringen om det skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget udtaler, at regeringen såvel med hensyn til Christiania som på alle andre områder bør holde sine løfter, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Det sidste er vel nok det vigtigste for mig.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår også i forhandlingen.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det af socialdemokratiet fremsatte dagsordensforslag, idet der blot står, at Christiania skal være afviklet 1. april 1976. Men som fru Grethe Philip siger, kan det ikke nytte noget, at man begynder kl. 12 dagen i forvejen, når noget sådant skal afvikles. Det er ting, som man må arbejde i måneder på, og vi har ikke fået noget at vide om, hvornår socialdemokratiet vil opfordre regeringen til at begynde. Vi må fastholde, som jeg har sagt det før, at vi må begynde afviklingen så hurtigt som overhovedet muligt.

Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, at der må forhandles med beboerne i Christiania, og det har vi tidligere diskuteret meget i Christianiaudvalget, men spørgsmålet er, om man kan gå længere end at oplyse om, at man vil påbegynde afviklingen. Jeg mener, at man må gå frem på den måde, at de, der kan skaffe sig et sted at bo, opfordres til at flytte, og resten må man hjælpe. Jeg foreslår, at man begynder med Børnehuset, hvor der bor en del børn uden deres forældre, og i mange tilfælde ønsker forældrene disse børn tilbage.

Man siger, at der vil blive modstand, når man begynder at afvikle. Det er muligt, men mon ikke der vil blive den samme modstand, når man begynder måske sidst i marts måned og skal være færdig til april?